"Oko suzi i srce žali, ali nećemo izgovoriti ništa osim onog čime je zadovoljan naš Gospodar. Uistinu, smo mi zbog rastanka s tobom, o Ibrahime, ožalošćeni!"

Enes, radijallahu anhu, prenosi da je Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, ušao kod sina Ibrahima, a on na izdisaju, pa je zaplakao i suze prolio. Tada mu Abdurrahman b. Avf reče: "Zar i ti, Allahov Poslaniče?!", a on odgovori: "Ibn Avfe, zaista je ovo milost Allahova!", a zatim dodade: "Oko suzi i srce žali, ali nećemo izgovoriti ništa osim onog čime je zadovoljan naš Gospodar. Uistinu smo mi zbog rastanka s tobom, o Ibrahime, ožalošćeni!"
[Vjerodostojan] [Muttefekun alejh]

Resulullah, sallallahu alejhi ve sellem, ušao je kod svoga sina Ibrahima, a on je bio na izdisaju, pred samu smrt, pa je zaplakao i suze prolio. Tada ga Abdurrahman b. Avf u čudu upita: "Zar i ti, Allahov Poslaniče?!", tj. činiš kao i ostali ljudi, nisi strpljiv prilikom nedaće, a poznato je da podstičeš na strpljivost. On odgovori: "Zaista je ovo milost Allahova", tj. samilost, blagost srca prema djetetu, a zatim dodade: "Oko suzi i srce žali, ali nećemo izgovoriti ništa osim onog čime je zadovoljan naš Gospodar. Uistinu, smo mi zbog rastanka s tobom, o Ibrahime, ožalošćeni!" Dakle, samilost nije u koliziji sa strpljenjem i vjerovanjem u sudbinu.

http://www.sunnah.global/hadeeth/bs/show/5026